

372. Πηδαμίς.

Οι σταυροί ἀρπακτικὸν πτηνόν.
= Ἐπίρρομα χρόνου.
= Αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος.
= Συγγενής.
= Ήμέρα τῆς ἔβδομαδος.

* Εστάλη ἀπὸ τὸ Μαγεμένο Κέμα
373. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 = Ἀρχαῖα Βασιλίσσα.
2 4 5 7 = Ἐργαλεῖον σιδηρουργί.
3 4 5 1 = Ὄρος περίφημον.
4 6 5 4 6 5 = Πέλαγος.
5 1 4 1 3 = Ποταμία θεότης.
6 4 5 6 3 = Ποτόν.
7 2 1 = Θεά.
* Εστάλη ὑπὸ τῆς Εὐχῆς τῆς Μάρνας

374. Ἀκροστικός.

Τὰ τέταρια γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενον λέξεων κατὰ σειρὰν ἀποτελοῦν διάσημον ἄττικον συγγράφει:

1, Ἀρχαῖος ζωγράφος; 2, Χώρα τῆς Τουρκίας ἐλληνική; 3, Ἐνδοβός πρωτεύουσα; 4, Ἀρχαῖος ἔλλην ποιητής; 5, Ηπόλις τῆς Αἰγύπτου διάσημος; 6, Ἡπειρος; 7, Θηρίον

* Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φάρου τῆς Μυτιλήνης

375. Μικτόν.

λλ - ου - δρόν - ο - χτ
χ - ε - τν - έει - ο - νι - ου

* Εστάλη ὑπὸ Ἑλληνόπαιδος τοῦ Ἀλεξανδρέως

376. Γρίφος ἴνδικός.

Τῷ (ἀρθρῷ θηλυκῷ) εθ (ἀρρητηλενόν) πή (ἐπίθετον οὐδέτερον) δή (ἐπίθετον δημοίων) γή (ρῆμα.)

* Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ροβεσπερίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 32.

294. Σκυλόν (Συνῇ, ὥν.) — 295. Ραφίς-γραφίς. — 296. Λίας-Αίσια.

297. Ε 298. Δ Α Σ

Υ Π Ο Σ Α Λ Α Σ

Ι Α Ι Ν Α Σ Α Μ Ο Σ

Ε Π Ι Μ Ε Ν Ω Σ Ο Δ Α

Ο Ν Ε Γ Α Σ Α Σ

Α Ν Α 299. Οταν τὸ κινοῦν

Ω δύλοι. — 300. ΕΡ-

ΜΗΣ - ΛΑ - Ι - ΟΣ

(Ἐκλα, Ρέα, Μυία, Ἱρόδοτος, Σισυφος.) — 301. Οἱ πλειόνων ἐφίμενοι καὶ ἔχουσι προσαπολλούσιν. — 302. Τοῖς νόμοις πείθουν (τ' εἰς νο-μ' εἰς πι-θ' οὐ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἔτη λέξις μὲ ἀπλᾶ αποχετα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μένον μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάνον, καὶ μὲ πεφαλὴν τὸ τριπλάνον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, ὅπλαδὴ καὶ ἀπλῶς τῶν 15 πληροῦνται ὡς γὰ δύσαν 15. Οἱ προστότες στέρχονται καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ πεφαλὴν ἡ παχέα ἡ ἀπλῆ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεων ἄπλατα. Αἱ μῆ στονδεύμενα δὲν τοῦ ἀντιτίμονον ἀγγελεῖν δὲν δημοσιεύνονται.

Διατάσσω Ἀραιταῖν Σόδαν νὰ καθαρίσῃ τὸ Κράτος μον, συνάγουσα τοὺς χολερισμένους... ὑπουργούς! — Ἰδιαίτερης, βασίλισσα Κράτους Ἀνοικτοκάρδων.

Βασίλισσα Ἀνοικτοκάρδην, θὰ σὲ παρακαλέσω, Νὰ μὴ δῆλης διαταγῆς, κωρὶς νὰ συνανέσω. — Ἀνοικτοκάρδος Βασιλῆς (H, 482)

Ε ουσι! πούφ! μούφ! Αἴγυπτος Πρίγκηψ! Εύπνα, ξυλωματική! Βασιλόπαιδα, πολέρα στάλκων! Χαρτάρι στὸν πῆρε;

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Χέρια σου πόδια σου, τζάνουν, κούνησε! Υπουργίνα τὰ χάσουμε! Χάιντε, γάψι, βάλε μικρόβια! Βγάλε ντὰ πρεμάτω οὖδα. — Αλεξανδρινὴ Καρμανίδα (δημιο.,) (H, 483)

Καλῶς ώρισες, Ελκοστή Πέμπτη Μαρτίου, ἀγαπητὲ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπονύμοι, οἱ ἀνοικτόκαρδοι μὲ γαράν σ' ἐπανάδεπουν καὶ σ' εὐχαριστοῦν διὰ τὴν εἰς τὸ δικαιοτερικὸν διπλωματικὴν δράσην σου. — Εὖχη τῆς Μάρνας (πρωθυπουργός, Ἐπιστολὴ τῆς Αλεξανδρούσας (πρωθυπουργός, φιλανθρωπῶν, Ἀρχαιοτέρα Σόδα (ἀρχιατρος), Αἰγύπτιος Βασιλόπαιδα (δημιο.), Αλεξανδρινὴ Καρμανίδα (δημιο.). (H, 484)

Ο λοι: θὰ σὲ φηρίσωμεν, δλοι θὰ σὲ ἀσπρί- πρῶτον θὰ σ' ἀναδείξωμεν [σωμεν καὶ θὰ ἀναφωνήσουμεν]

Ζήτω τῆς ΜΑΝΝΑΣ Ή ΕΥΧΗ Τὸ χαριδεύον μας παιδί.

Ἐπισκέπτομεν Ἀλεξανδριστας, Δεκαοκτά- της Ὀρειστόλος, Ἐθνική Ἐκδήλωσις, Μαρσόνιος Αιγαη, Δάκρυ Χονιοῦ, Μελαγχον- νὴ Κορητονόντα. (H, 485)

Υποστηριζάτε με δοσού θέλετε νὰ βραδεύ- θετε φέτος ως ἐκλογες τὸ φωνάζων στεντορέων, δὲν θὰ βραδεύσητε πάντοτε τὰ πατριωτικὰ δὲν θὰ ξέσουν πέρασιν.

ΕΞΥΠΝΟΣ ΒΛΑΚΑΣ (H, 486)

Πρώτην φορὰν ἐμφανίζομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ποθητῆς «Διαπλάσεως», καὶ φετῶν διπλασιακὴν κίνησιν. — Ταπεινὸς Κύριος (H, 487)

Ο λοι θὰ σὲ ἀσπρίσωμεν, — «Ολοι θὰ σὲ βερνικώσωμεν, — στὴν μόδστρα τοῦ Στένων θὰ σὲ κρεμάσωμεν, — Καὶ τότε θὰ φωνάζωμεν: — Ζήτω τῆς Μάρνας. ή Εὔχη, — Τὸ μπογιατισμένο μας παιδί. — Αλεξανδρινὴ Καρμανίδα (δημιο.) (H, 488)

Ο σκοπὸν τὴν Λέσχης, κατακέφαλα θὰ τὴν φάσῃ τὴν ἡττα. Δὲν θὰ κάνῃς τίποτε, παραιτήσου καλλίτερα τοῦ Δημοφήρισματος. — Ακούς! — Ηγούρισκο Φιλόπιμο, ζήτερος ὑποστηρικῆς τοῦ ἀπίστοτε νικηφόρου Αστρούμικου κόμματος.

Χρόνια πολλὰ γιὰ τὴ γιορτή σου, Λάργα τοῦ Απειδόν. — Εὐχὴ τῆς Μάρνας, Ει- κοστή Πέμπτη Μαρτίου. (H, 490)

Η Εὐχὴ τῆς Μάρνας θεάθη περιοδεύουσα ἐπὶ τῆς Αραιταῖς Σόδας εἰς τὰ περιγκάρω τῆς Γινιένας χάριν τοῦ Δημοψηφί- σματος. — Διαβολάρος Αλεξανδρείας.

Π απώλω! — Αὐθός Αἴγυπτον, τρομάρα μ' ἔπιασε. θὰ σὲ κρεμάσῃ η Καρμανίδα; Σὲ λυποῦμαι! — Ελπιδοφόρος Ση- μαία. (H, 492)

Εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ 's ὅλες τές Μα- ρίσιες καὶ Παναγιώτιδες τῆς «Διαπλά- σεως». — Εὐχὴ τῆς Μάρνας, Αραιοφήρισμας Βασιλῆς.

Μιμάζα, καλῶς νὰ ζήθης 'τον Πύργο σου. Μ πάξεις 'ετας Αθήνας; Καλά; — Πυργιστικό Φιλόπιμο. (H, 494)

Ε να μπουκετάκι γεμάτο μὲ εὐχές στέλλω εἰς τὴν προσφιλή Εαριήν Πανσέληνον γιὰ τὴν γιορτή της. — Σμυρναϊκή Ήχω.

ΟΙ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομη- ται, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μη παραπί- πτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλωθοῦν ἀμέ- σως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐπιτύπωσιν τῆς νέας ται- νίας. — Άλλως δὲν ευθυγράμμεθα διὰ τὴν ἀπολείματα τοῦ φύλλου.

Ο νεοσύστατος «Πολιτικὸς Σύλλογος» έγκαινιάζει τὴν δράσην του διὰ καινοτομίας πρωτοφαρούς, αναγγελθησομένης προσεχῶς. — Δοιάρην ἀπομασθήτης πάντες διὰ τὸ προσεχῆς φυλλάδιον! (H, 497)

Στὸν δύο ἀρχηγούς μας! Εὐχὴ τῆς Μάρνας, βρε παιδία! Αἵξει ἀμέτρητα φουριά Ψηφίστας διὰ μὲ καρδιά Τῆς Διαπλάσεως παιδία!

Καὶ εἰς τὸ Ἑλληνόπουλο Πούνες Σενητερέμενο Χωρίς καμπάνα παρηγορά Κοντά στον Νείλον τὰ νερά "Ολοι τὴν φήφι δύστε!"

ΑΙΓΑΙΠΤΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ηρακλείου Ελληνόπουλο, Εισοτήνη Πέμπτη Μαρτίου, Κνωσόλευκον Λάρισα, Πάσχονταν Ἑλλάδα Μητρέαν — Καίσερδης Αιμονοτόρος (H, 499)

ΕΛΛΗΝΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΑΙΓΑΙΠΤΙΑ ΕΝΟΤΗΤΗ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Επιστρέψατε τὸ φύλλον της Ελληνίδης Αιγαίπτης

Κατὰ παρηγορίαν Ἀνθοδολίοντος Χίου, φιλάττας Παναγιώτη Πέτρου, εἰχούμενοι σοὶ ἔτην εὐδαιμονίαν. — Α. Σέργιος. (H, 501)

Ιδρύθη ἐν Βόλῳ Σύλλογος διόρματι «ΕΛΠΙΣ» οικοπόν τὴν εὐρετέραν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως». Πρόεδρος εἶσελέγη: Χριστόφερος Ελπίδη, Ταμιας: Πάλλονος Καρδία, Γραμματεὺς: Προσφυλίς Αιγαίπτης.

Ο Σύλλογος «ΕΛΠΙΣ» συνελθὼν εἰς τὸ φύλλον της Ελπίδης πρόεδρος τὸν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΗΑΝ. — Ο Πρόεδρος: Χριστόφερος Ελπίδη.

Τὶνα γαυγίζεις ἐκεῖ, Μπουλτών. "Αν τολμῶ νὰ ὑπερπέσω τὸ δικαιούχον, βραδεῖον. Δημοψηφίσματος! Μα τὴν ἀλλήθευταν εἶναι ἀστεία ή ίταμότης ἐκείνων οἱ ὅποιοι σὲ συνεδούλευσαν οὕτω: δὲν κυττάσου καλλίτερα νὰ συγκρήτησουν τοὺς φίλους των ποῦ θρήσκιαν νὰ ἔννοιον μὲ όποιους ἔχουν νὰ κάνουν καὶ τοὺς ἀκριβῶς εἰς τὰ κρύβετ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΟΖΑ

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'
ΔΙΣ ΡΟΖΑ, ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, έξορμώσα από τὸ δουλάπι :—Ούφ ! (Πρὸς τὴν Λα Ρόζαν;) "Ε, τὰ μισοκαταφέρατε... Πολὺ βελούδο θράψας, λίγο σίδερο !

ΔΙΣ ΡΟΖΑ σκεπτική, χωρὶς νὰ τὴν ἀκούῃ :—Ἐνὲς χρέουν μόλις... "Ενα στομάταν κοραλένιο πού λέει «μαμά»... Πρέπει νὰ κόψω ἐγὼ τὲ γάλα ἀπ' αὐτὸ τὲ στομάταν ; (Παιονεὶ τὸ γράμμα τῆς παραμάνας καὶ τὸ δουλάπι :—Μὴ

δοῦνι :—Θὰ τὴν φωνάξω. (Δείχνοντας τὸ δουλάπι.) Σεῖς... εἰς σπιτάκι σας ! (Η Κα Λεμονῆ χώνεται πάλιν εἰς τὸ δουλάπι.)

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ΟΥΡΑΝΙΑ.
[Η Οὐρανία εἰσέρχεται ταπεινή, ουκυμένη, μόλις τολμδούσα νὰ κυντάξῃ τὴν κυρίαν της.]

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Περιττὲν νὰ περιμενωμέ... Ἐπῆρα τὴν ὄπέφασί μου.

ΟΥΡΑΝΙΑ, ἴκετεντικῶς :—"Αχ, κυρία μου... ὅχι ἀκόμη !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ἀπὸ τὸ δουλάπι :—Μὴ

"Αγ, Κυρία μου... ὅχι ἀκόμη..." (Σελ. 316, στ. β').

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Εἴδατε τί φευτιά, τί ἀπάτη ;... "Αν δὲν ήμουν ἐγώ, δὲν θὰ ἔμανθάνατε τίποτε !

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, ἀναγνωρίσκουσα :—"Αρχίζουν να τὴν ἀποκόδουν... Τώρα πίνει γάλα μὲ τὸ κουπάκι... "Αχ, μὲ τὶ σκληρότητα μόλις αὐτὴ ἡ παραμάνα γιὰ τὸ μωρό !... Καὶ ὥρως ἔπερπετε νάγκατὴ τὲ πλασματάκι αὐτὸ πού τὸ μεγάλωσε μὲ τὸ αἷμά της !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Δὲ βαριέστε ! Αὐτὲς οἱ παραμένες τῆς ἔξοχῆς εἶνε κτήνη !

ΔΙΣ ΡΟΖΑ ;—"Αλήθεια ; Τί δυστυχία !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Λοιπόν, ἐπήρατε τὴν ἀπόφασί σας ;

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—"Α, ναί... θὰ τὴν βγάλω... "Επερπετε ὥρως πρώτα νὰ σκεφθῶ καλλίτερα... .

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Περιττόν.

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Λέτε πῶς δὲν θὰ τὸ μετανόησω ;

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Διόλου ! "Υπηρέτριες σὰν τὴν Οὐρανία, φεῦτρες καὶ ὑποκρίτριες, ἄλλο τίποτε !

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, κινυπᾶτὸ κον-

ΟΥΡΑΝΙΑ :—Καὶ ποῦ νὰ πάω ; ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Στῆς παραμάνας. ΟΥΡΑΝΙΑ, ψελλίζουσα :—Στῆς... παρα... μάνας !...

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Νὰ πάρης τὸ παιδί σου...

ΟΥΡΑΝΙΑ :—"Ἄδυνατο... τὸ πουλάκι μου... καὶ ποῦ νὰ τὸ πάω ;

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—"Εδῶ !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ἀπὸ τὸ δουλάπι, χειρονομῶσα κατάπληκτος :—Τί ; πῶς ; "Ακουσα καλά ;...

ΟΥΡΑΝΙΑ, φρέουσα τὴν κεῖσα εἰς τὸ κεφάλι :—Δέν... δέν... ἐννοδ.

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Νὰ σὲ κάμω νὰ ἔννοηστε. (Μ' αἰφνίδιαν ἐκρηκτικά καλοσύνης;) Προτήτερα εἶχα σκοπὸ νὰ σὲ βγάλω... "Αλλὰ δὲν μπορῶ, ὅπως δὲν μπορεῖς καὶ σύ... "Η εἰλικρίνεια τῆς μεταγοίας σου... ἡ μητρική σου στοργή... .

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄρω :—Σταθήτε ! σταθήτε ! (Ἐξακολουθεῖ νέονοσα, ἀλλ' ἡ Δις Ρόζα οὔτε κἄν τὴν βλέπει.)

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, ὡς ἄρω :—"Επειτα τὸ παιδί... τὸ ἀθό πλάσμα... Είπα μὲ τὶ νοῦ μου : δὲν θάταν καλλίτερα νὰ τὸ φέρω ἐδῶ ; νὰ τὸ κάμω νὰ μάγαπήσῃ ἐπως μάγαπησες καὶ σύ... ; νάκουω τὰ βήματάκια του... τὴν φωνούλα του... τὰ γελάκια του... .

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄρω :—Τὰ κλαματάκια του... .

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, μὴ προσέχουσα :—Καὶ τελος πάντων νὰ ξανανεύσω ;

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄρω :—Κουταμάρα ! προστυγά ! ἀηδία !

ΟΥΡΑΝΙΑ, γελοῦσα καὶ κλαίουσα :—"Α ! τὶ ώραια... τὶ ώραια ποῦ θὰ είνε !... Τε κοριτσάκι μου ἐδῶ... μαζί μου... γιὰ πάντα ;

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Ναι.

ΟΥΡΑΝΙΑ :—"Αχ, πως θὰ σᾶς ὑπερτῷ ! πῶς θὰ σᾶς περιποιοῦμαι !... Θὰ είμαι δόλη δική σας ! σῶμα καὶ φυγῆ.

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, μαριώδης :—"Ορίστε ! τώρα βρήκε τρόπο νὰ κλαίῃ καὶ νὰ γελᾷ, συγχρόνως ! (Καταπιγίει κραυγὴν λύσσης καὶ χώνεται διωδιδόλου εἰς τὸ δουλάπι, τοῦ δποίου, ἐξ ἀποστρέψας, κλείει τὴν θύραν τελείως.)

ΟΥΡΑΝΙΑ :—"Εξέχασα... νὰ σᾶς φέρω τὸ γεῦμά σας, ἀλλὰ δόλα εἶνε ἐτοιμα : ἡ κρύα ὅρνιθα... ἡ σαλάτα μὲ τὰ σκληρά αὐγά... ἡ κρέμα... .

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, μὲ γλυκύτητα :—

— Πήγαινε πρώτα αὐτὰ τὰ μωρουδίστικα στοὺς Καλομοιρῆδες, καθὼς καὶ τὴν ὄρνιθα.

Σήμερα θὰ γενματίσω λιτώς. (Καθ' ἁντήρην;) Νὰ τρώγω λίγο καὶ συχνά... "Άλλα μου φαίνεται ὅτι εἶνε πάρα πολὺ

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΑΙ ΑΝΩ, ἔκτις τῆς ΚΑΣ ΛΕΜΟΝΗ.

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Μήν τὴν ἀκούει, Οὐρανία, καὶ μὴ συγχύεται. Έγὼ πιστεύω στὴ δική σου εὐγνωμοσύνη.

ΟΥΡΑΝΙΑ :—"Ω, δὲν συγχύζομαι καθόλου !... Τὴν εύγνωμοσύνη μου, κυρία μου, θὰ τὴν ιδήτε !

(Ἀνταία.)

KIMON ΛΑΚΙΔΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Bezançon]

ΤΙΛΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

[Μετιστορίμα τῷ J. CHANGEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

ΤΕΛΟΞΠΑΤΩΝ, μετὰ ἐν τέταρτον τῆς

ώρας, ὁ πονηρὸς Λούλλης, δεξιώτατα διευθύνας τὴν συνομιλίαν, ἔξευρης δὲ τὸ ταχυδρόμος ἦτο ἀκεσταλμένος ἀπὸ τὴν Όρλεάγην (Αύρηλίαν) μὲ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Δοῦκα, διὰ τῆς ὧδούς οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τὸν παρεκάλουν νὰ στεύσῃ

— αὐτὸς ἡ Μεγάλη Δεσποινίς, — πρὸς βοήθειάν της, διότι ἡ πειλείστη συγ-

καὶ στρέψουμε !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Τίποτε ! τίποτε ! Εκάρατε μὰ μεγάλη καὶ φοβερὴ ἀνοσία... Πολὺ γρήγορα θὰ μεταγοήσετε... "Ετοι θὰ μπάσετε ἐπὶ σπίτι σας ἔνα μωρὸ παιδί, ποῦ θὰ ἔχῃ ἵλερη, κοίτη, ἐρυσίπελας, ἀνεμοβλογία... .

ΟΥΡΑΝΙΑ, ἔντρομος :—Γιὰ τὸ Θεό ! οθάγει, κυρία !... (Καθ' ἁντήρην;) — Μπᾶ, κακοχρόνονάχη, ποῦ νὰ φάη τὴ γλώσσα της !..

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Δὲν πειράζει... θὰ τὸ γιατρέψουμε !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—"Ενα παιδί ποῦ θὰ είνε λαίμαργο... ἰδιότροπο... Φευτούδικο... πεισματάριχο... ἐκνηρό... .

ΟΥΡΑΝΙΑ καθ' ἁντήρην :—Τὸ ἀγελούδι μου !.. δόλα τὰ ἐλαττώματα τώρα !..

ΔΙΣ ΡΟΖΑ :—Δὲν πειράζει... θὰ τὸ διορθώσουμε !

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—"Ακοῦστε με : Θὰ βγήτε γελασμένη. "Ολοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀγάριστα ἔντα. Ποτέ μου, κανένα δὲν ἔγνωρισα ποῦ νὰ εἶνε εὐγνώμων !

ΟΥΡΑΝΙΑ καθ' ἁντήρην :—Τὸ πιστεύω... "Α, πολὺ ξυνὴ αὐτὴ ἡ Κα Λεμονῆ !

ΔΙΣ ΡΟΖΑ, μὲ γλυκύτητα :—Μὰ ξέρετε γιατί ; Γιατί καὶ σεῖς δὲν τοὺς ἀγαπᾶτε μὲ τὴν καρδιά σας.

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ :—Χά, χά, χά ! Μὲ τὴν καρδιά μου. "Εννοια σας, καὶ τὴν καρδιά μου ἐγώ δὲν τὴν ἔχω γι' αὐτούς ! Χαίρετε, δεσποινίς ! (Ἐξέρχεται παραφρόως.)

— "Ε, σύντροφε ! τῷ εἶπε" θέλειτε νὰ σου κρατήσω τὸ ἀλογό

"Χαίρετε, δεσποινίς !..." (Σελ. 317, στ. α').

"Ἐπιάνετο μὲ ὅλην τοῦ τὴν δύναμιν..." (Σελ. 318, στ. γ').

σου, γιὰ νὰ πάξ στὸ πηγάδι νὰ βγάλης νερό καὶ νὰ δροσισθῆς ;

— Δὲν λέγω όχι, παιδί μου, ἀπεκρίθη ὁ ταχυδρόμος, γιατί ἀλήθεια ὁ ἡλιος καίει πολύ, καὶ ἔχω δύο δάκτυλα σκόνη ἐπὶ πρόσωπο.

Καὶ ἐνῷ ὁ ιππεὺς ἔβούθε μὲ ήδονὴν τὸ κεφάλι του εἰς τὸ δροσερὸν νερόν, ὁ Δούλλης ἤρχισε μὲ τρέπον νὰ τὸν ἀναχρίνη.

— Καὶ οὐτέ τέρχεσαι ἀπὸ μακρυά, ε; τὸν ἡρώτησε τάχα ἀδιαφόρως.

— "Απὸ τὴν Όρλεάνη.
— Νὰ ἔνα πανί νὰ σκουπισθῆς,
— Εὐχαριστῶ πολύ.
— Καὶ μᾶς φέρνετε πολὺ σκουδιάνα νέα ;

— "Α

